

for a better environment

Green Sports Games

Наръчник

СТРАТЕГИИ И ИНСТРУМЕНТИ ЗА ЕФЕКТИВНО
УЧАСТИЕ НА ЗЕЛЕНИТЕ ГРАЖДАНИ
С ТРАДИЦИОННА
СПОРТИ И ИГРИ

Co-funded by
Erasmus+ Programme
of the European Union

Erasmus+

Индекс

Въведение	3
Цели	4
Тема на глава 1: Лицата на участващата призма	5
Тема на глава 2: Ползи, предизвикателства и най-добри практики	6
Тема на глава 3: Контекст и цел на участието	8
Тема на глава 4: Определяне на това кой ще участва	9
Тема на глава 5: План за оценяване	12
Тема на глава 6: Инструменти за участниците	13
Заклучение	17
Библиографски справки	18

Въведение

Това ръководство представя някои от принципите и най-добрите практики за участие на обществеността, възможни инструменти, които могат да бъдат използвани в различните етапи на процеса на участие и стратегии за оценка на ефективността на процеса.

Участието на младите хора чрез спорт е широко разпознаваемо като критичен аспект в различни процеси на отговорност, политика, регулиране и екологични процеси.

Тъй като основната цел на проекта чрез спорт е да насърчи, в неформален образователен процес, развитието на умения за промяна на човешкото поведение или отношение към по-голяма критична екологична осведоменост, този документ е създаден да предложи тази възможност и да въведе инструменти и полезни знания за такъв процес.

Чрез ефективно публично участие на младежта се очаква процесите и резултатите от планирането, политиката и вземането на решения в процеса на участие чрез спорт да бъдат по-ефективни, справедливи и устойчиви.

Учените, които провеждат или използват алтернативи експерименти на животни, се нуждаят от умения за участие на обществото, за да гарантират, че тяхната работа отчита нуждите на обществото относно използването на животни в науката. Проучванията и опитът в секторите за управление на природни ресурси и здравеопазване по целия свят са доказали, че участието на обществеността води до по-добри решения и чрез предоставяне на местни или независими източници на информация и проучване на алтернативни стратегии за управление изгражда доверие. Освен това намалява несигурността, закъсненията, конфликтите и съдебните разходи. Въпреки това, малко хора, вземащи решения и политики, мениджъри и учени, участващи в тези процеси, имат официални възможности за обучение или професионално развитие, за да развият способността си да планират и прилагат процеси на участие.

Накратко и в светлината на казаното, ние искаме с този наръчник да участваме в пилотно изпитание, при което в неформален образователен аспект и чрез спорт с млади хора те могат да се научат да водят алтернативи, които им позволяват да повишат обществеността си умения за участие до по-голяма критична екологична осведоменост с техните треньори / служители и лидери на НПО-та

Цели

Целите на това ръководство са да помогне на треньорите, лицата, вземащи решения, мениджърите и социалните учени в развитието на:

1. Разбиране на основните понятия и най-добрите практики за участие;
2. Запознаване с различните инструменти, които могат да се използват за ефективно участие на обществеността, и осъзнаване кои инструменти са подходящи при различни обстоятелства, като например в спорта;
3. Стратегии за оценка на ефективността на процесите на участие.

За тази цел ръчникът се фокусира върху отговорите на следните въпроси:

- ✓ Какво е публично участие?
- ✓ Защо трябва да участваме публично?
- ✓ Кой трябва да участва?
- ✓ Как го правим, тоест какви възможни инструменти са налични?
- ✓ Кога и къде използваме конкретен инструмент?

Ръководството описва шестте главни теми на „научени“ материали от учебната програма за участие на обществеността, разработена от Ambus и Krishnaswamy (2009):

Тема на глава 1. Лицата на участващата призма

Тема на глава 2. Ползи, предизвикателства и най-добри практики

Тема на глава 3. Контекст и цел на участието

Тема на глава 4. Определяне на това кой ще участва

Тема на глава 5. План за оценяване

Тема на глава 6. Инструменти за участниците

Всяка тема ще бъде разгледана отделно в следващите секции.

Тема на глава 1. Лицата на участващата призма

Резултатите от обучението по тази тема са:

1. Изразява ясно определение на участието;
2. Идентифициране различните нива на участие в процесите на вземане на решения.

Участието е... „различни форми на пряко обществено участие, където хора, поотделно или чрез организирани групи, могат да обменят информация, да изразяват мнения и да изразяват интереси и имат потенциал да повлияят на решения или на резултата от конкретни въпроси (UN FAO, 2000, цитирана в Beckley et al., 2005, стр. 14).

Там хората, общностите и групите от заинтересовани страни могат да обменят информация, да формулират интереси и да имат потенциал да повлияят на решения или на резултатите от въпросите на естественото управление (Means et al., 2002; DSE, 2005a). Това е двупосочен процес между обществеността и специалисти или ръководители и не трябва да се бърка с едностранния поток на информация в упражненията за връзки с обществеността. **Участието е готовност за уважение и освобождаване на мнението на други хора.** Участието може да не е идеално за много ситуации. Но не бива да се казва, че те участват, когато всъщност не са или ако ситуацията не е подходяща за участие. Поради тази причина подходите за участие често се класифицират по континуум (Beckley et al., 2005; Arnstein, 1969; General Auditor of British Columbia, 2008; IAP2, 2007a). Следващата таблица (Таблица 1) описва различните етапи в континуума на участието на обществеността, заедно с примери за подходящи инструменти за всеки етап.

Таблица 1. Различни етапи в участващия континуум (адаптирано от Krishnaswamy, 2012)

Обмен на информация	Запитване	Сътрудничество	Съвместно управление/ Контрол
Информацията се предава главно в една посока с ограничена възможност за диалог	Търсе се обществено мнение и се взема предвид при вземането на решения. Информацията протича в две посоки, но от отговорните лица не се изисква да интегрират получените коментари	Обществените представители участват активно в разработването на решения и пряко влияят на решенията. Това обикновено включва дейности	Органът за вземане на решения и понякога отговорността за организирането на публично участие се делегира частично или изцяло пряко на обществеността или на нейните представители
Примери: Дискусионен документ, лист за коментари	Примери: Обществено изслушване, Запитване, Отворена къща	Примери: Кръгли маси, работни срещи, Обществени консултативни	Примери: Общностен спортен съвет

ПУБЛИЧЕН КОНТИНИУМ НА УЧАСТВАЩИТЕ

„Континуумът“, който обхваща номинално участие (например обмен на информация) и цялостно участие (например съвместно управление), който помага за концептуализиране на очакваното ниво на участие при използване на конкретен инструмент.

Човек в процеса на публично участие трябва да е наясно къде техният опит или подход на участие се вписват в континуума. Това осъзнаване ще увеличи прозрачността на процеса на участие. Освен това ще помогне на специалиста да избере подходящите инструменти за процес на участие.

Участието обхваща различни подходи, процеси и инструменти. Няма правилен начин за „участие“; това е изкуство и занаят и изисква практика. Съществуват обаче някои ръководни принципи и най-добри практики, които помагат да се разработят ефективни процеси на участие, които ще бъдат разгледани в следващия раздел.

Тема на глава 2. Ползи, предизвикателства и най-добри практики

Резултатите от обучението по тази тема са:

1. Познаване общите ползи и предизвикателства от участието.
2. Разбиране на най-добрите практики за участие на обществеността (ценности и етични принципи).

Има ползи и предизвикателства за участието (Beckley et al., 2005; DSE, 2005a). Специалистите трябва да знаят това, когато планират процес на участие.

Някои от ползите на общественото участие са:

1. Решенията за участие са по-приобщаващи от различни гледни точки и ценности;
2. Участието може да доведе до по-добри и информирани решения;
3. Участието може да генерира трайни и устойчиви решения;
4. Участието дава легитимност и насърчава спазването на решенията.

Някои от предизвикателствата, свързани с процесите на участие са:

- ✓ Участието отнема повече време, усилия и ресурси;
- ✓ Участието може да постигне резултатите от „най-ниския общ знаменател“;
- ✓ Ако се прави некачествено, участието може да изостри съществуващите конфликти.

В допълнение процесът на обществено участие, основан на заинтересовани страни, реагира на организирани групи по интереси и може да не доведе до същите резултати като по-общ публичен процес.

Въз основа на опита и анализа на казуси, професионалисти и учени са определили някои принципи и най-добри практики за участие (DSE, 2005a).

Международната асоциация за обществено участие (IAP2, 2007b) определи основните ценности на участието.

Основните стойности на IAP2 са:

Участието на обществеността се основава на убеждението, че засегнатите от дадено решение имат право да участват в процеса на вземане на решения.

- ✓ Участието на обществеността включва обещанието, че приносът на обществото ще повлияе на решението.
- ✓ Участието на обществеността насърчава устойчиви решения, разпознавайки и общувайки нуждите и интересите на всички участници, включително лицата, вземащи решения.
- ✓ Участието на обществеността търси и улеснява участието на хора, които са потенциално засегнати или заинтересовани от дадено решение.
- ✓ Участието на обществеността търси приноса на участниците в дизайна на начина, по който участват.
- ✓ Участието на обществеността предоставя на участниците необходимата информация, за да могат да участват по смислен начин.
- ✓ Участието на обществеността съобщава на участниците как техният принос е повлиял на решението.

И накрая, Международната асоциация за обществено участие (IPA2, 2010) също има етичен кодекс за своите членове, който смятаме, че е напречен за всеки проект.

Етичният кодекс е:

- 1. Цел.** Ние подкрепяме участието на обществеността като процес за вземане на по-добри решения, които включват интересите и проблемите на всички засегнати заинтересовани страни и отговарят на нуждите на организацията, който взема решения.
- 2. Роля на практикуващия.** Ще увеличим участието на обществеността в процеса на вземане на решения и ще помогнем на лицата, които вземат решения, да отговорят на обществените притеснения и предложения.
- 3. Доверие.** Ще предприемаме и насърчаваме действия, които създават доверие и достоверност за процеса сред всички участници
- 4. Определяне на ролята на обществеността.** Ние ще разгледаме точно и ще представим ролята на обществеността в процеса на вземане на решения
- 5. Отваряне.** Ще насърчаваме разкриването на цялата информация, свързана с разбирането и оценката на обществеността на дадено решение.
- 6. Достъп до процеса.** Ще гарантираме, че заинтересованите страни имат справедлив и равен достъп до процеса на участие на обществеността и възможността да влияят на решенията
- 7. Уважение към общностите.** Ще избягваме стратегии, които рискуват да поляризират интересите на общността или избягването на „разделяй и владей“
- 8. Застъпничество.** Ние ще защитаваме процеса на публично участие и няма да се застъпваме за интереса, партията или резултата от проекта
- 9. Ангажименти.** Ние гарантираме, че всички ангажименти, поети към обществеността, включително ангажиментите на вземащите решения, са поети добросъвестно
- 10. Поддръжка на практиката.** Ще напътстваме нови професионалисти в тази област и ще обучаваме лицата, вземащи решения и обществеността за стойността и използването на общественото участие

Тема на глава 3. Контекст и цел на участието

Резултатите от обучението по тази тема са:

1. Разпознаване на разнообразието от контекстуални фактори, в които се появява публичното участие;
2. Разработване на ясни цели за ефективно участие на обществеността в процесите на планиране и вземане на решения.

Ефективното участие изисква внимателно планиране и ясно разбиране защо участието съществува. Защо участието е необходимо и в какъв контекст?

Има някои въпроси за рамкиране, които привърженикът на процеса на участие трябва да зададе, преди да започне процес на участие (DSE, 2005b) и които представяме в следната таблица (Таблица 2).

Таблица 2. Оформяне на проблеми в процес на участие

Защо?	Какво?	Кой?	Как?	Кога?	Къде?
Ситуацията, която изисква или поражда необходимостта от участие на обществеността	Желаните цели и резултати	Профила на потенциалните участници- какви са техните интереси, опит, ценности и т.н.?	Подходът, инструментите и методологията, които трябва да се използват	Крайният срок за публично участие	Местоположение за публично участие

Има няколко фактора, които влияят на участието (например социални, политически, културни, икономически и лични); всичко това трябва да бъде разпознато при разработването на ефективен процес на обществено участие. Историческият, правният и политическият контекст трябва да се вземат предвид при разработването на програма за участие на обществеността. Критична стъпка в планирането на ефективно участие е да определите какво искате да постигнете.

Преди да започнат процес на участие, мениджърите трябва да идентифицират целите на „SMART“: специфични, измерими, постижими, подходящи, реалистични и крайни срокове (DSE, 2005b).

Тема на глава 4. Определяне на това кой ще участва?

Резултатът от обучението от този модул е да се идентифицират различни групи по интереси, заинтересовани страни и граждани и как те могат да повлияят (или да бъдат засегнати от) решения, взети в процеса на обществено участие.

Планирането на ефективно публично участие включва определяне на кого трябва да се включи от самото начало. Това може да обхване участието на „широката общественост“ и организирани групи по интереси. „Широката публика“ обхваща няколко потенциално конфликтни ценности и перспективи.

Заинтересованите страни в процеса на участие са хора или групи, които засягат или са засегнати от проблеми, решения или резултати.

Групи и лица, които имат формално или неформално участие в решенията за управление на ресурсите и включват: собственици, потребители на ресурси, групи от местни общности, неправителствени организации (НПО) и изследователски институции.

Заинтересованите страни се нуждаят от информация как ще се възползват от участие (причини или печалби). Някои от причините, които могат да се използват за обяснение на ползите от участието, са:

- ✓ Те са част от собствеността при проектирането, процеса и решенията (те имат част от ролята на „собственици“);
- ✓ Учене и подобряване на знанията чрез участие (Индивидуално и институционално самоусъвършенстване);
- ✓ Изграждане на връзки и мрежи (увеличаване на вашите контактни мрежи и влияние върху властта);
- ✓ Възникване на различни перспективи (самореализация и колективно превъзходство);
- ✓ Намалява конфликтите (изпълнение на организационната му роля като „създател на мира“);
- ✓ Увеличете шансовете за успех на действието или решението (изпълнявайки организационната си роля като решаващ, променящ механизъм).

За ефективно участие хората трябва да признаят и уважават, че другите хора могат да видят същия проблем от различни гледни точки. Участващите професионалисти трябва да оценяват уважават различните ценности.

Една от основните ценности на участието е да бъде възможно най-приобщаваща (BC Auditor General, 2008). Това обаче понякога е по-лесно да се каже, отколкото да се направи. Някои често използвани процеси за участие не са широко приобщаващи, въпреки най-добрите усилия.

Важно е също така да се вземе предвид нивото на влияние, което различните заинтересовани страни оказват върху процеса и резултатите от него, перспективите на заинтересованите страни по въпроси, свързани с процеса и предишния опит с процесите на участие (Crosby,

1992). DSE (2005c, стр. 87) предлага да се използва матрица за анализ на заинтересованите страни, за да се идентифицират кои са най-важните да бъдат включени в процеса на обществено участие. Тази матрица представлява нивото на „значимост“ на заинтересованите страни по отношение на тяхното ниво на „влияние“, съгласно таблицата по-долу (Таблица

3). **Таблица 3.** Матрицата за анализ на заинтересованите страни в процеса на участие

ВЛИЯНИЕ \ Важност	Високо / Средно	Ниско / Непознато
Високо / Средно	<p>А</p> <p>Това са най-важните. Изпълняващата организация трябва да отчита своите очаквания и интереси, за да осигури ефективна коалиция.</p>	<p>В</p> <p>Тези заинтересовани страни са източник на риск. Те трябва да бъдат внимателно наблюдавани и управлявани.</p>
Ниско / Непознато	<p>С</p> <p>Тези заинтересовани страни трябва да бъдат адекватно информирани, за да защитят своите интереси. Те изискват само ограничен мониторинг и управление.</p>	<p>Д</p> <p>Тези заинтересовани страни са най-малко приоритетни. Необходимо е само ограничен мониторинг и управление.</p>

Личност (личностите) и организацията (организациите), отговорни за развитието на процеса на участие, също трябва да са наясно със собствените си интереси, предразсъдъци и лично участие в процеса (DSE, 2005c).

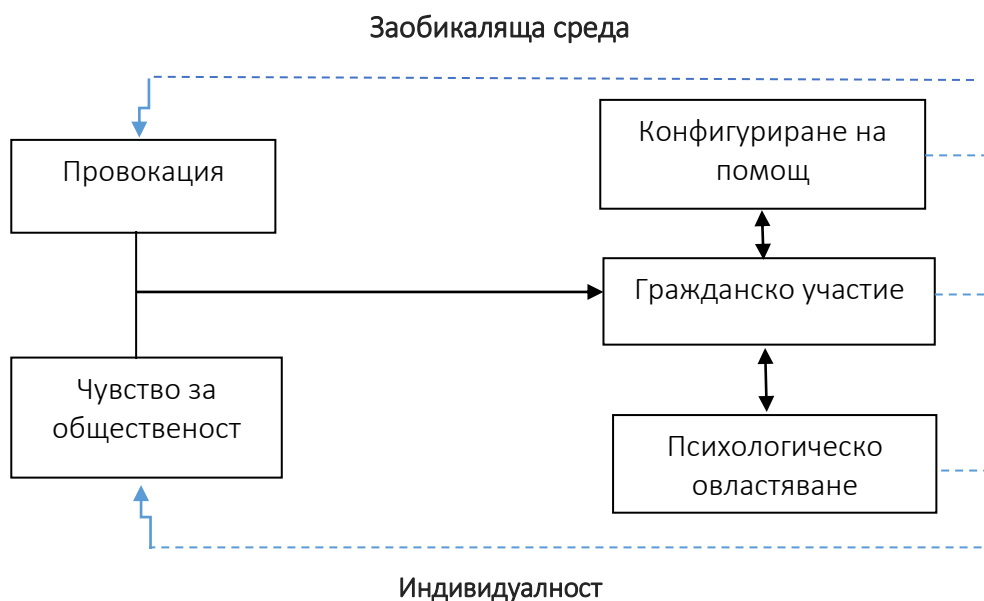
В този раздел е описано как чувството за общност, гражданско участие и овластяване са свързани, засилвайки се взаимно.

Kieffer (1984) разглежда въпроса за компетентността на участието, която включва три фактора:

- ✓ Възприемане на умения за гражданско участие;
- ✓ Критично разбиране на социално-политическата среда;
- ✓ Отглеждане на индивидуални и колективни ресурси за действия на общността

Концептуалният модел представлява процеса, описан в изследването на Кифър (1984) и подкрепен от проучвания за овластяване и гражданско участие. Моделът се основава главно на концептуалните дискусии на Флорин и Уондсман (1984), Циерман (1995, 2000) и Б. Макмилан и сътр. (1995). Тя включва качества на индивида (например психологическо овластяване), на околната среда (напр. Провокация, основи на организацията) и взаимодействието между тях (чувство за общност, гражданско участие), както е показано на следващата фигура (фигура 1).

Фигура 1. Модел на процес на участие на Кифър (1984)

Моделът започва като индивид, живеещ в местност или сродна общност, който споделя усещането за общност.

Чувството за общност включва качествата, споменати от D. W. McMillan и Chavis's (1986) в дефиницията на чувството за общност, като принадлежност, споделяне на емоционална връзка, интеграция и задоволяване на нуждите между членовете и взаимно влияние между членовете на общността. Тя включва също граждански дълг или лично чувство за отговорност към по-широката общност.

Чувството за общност е застрашено от провокация. Тази провокация може да бъде скорошно, конкретно събитие, като например планът на компанията за събаряне на село за изграждане на язовир, насилствена лична атака или изпълнител, който не изпълнява ангажиментите си (Burgess, 1990; Kieffer, 1984).

Ярка провокация към общността води до следващите три елемента на модела: гражданско участие на индивида, участие с благоприятна конфигурация и психологическо укрепване на индивида.

Участието на гражданите е проблем на социалните учени. Голяма част от тези изследвания се отнасят до въздействието на демографските променливи, като раса, социално-икономически статус, собственост и продължителност на пребиваване.

Тема на глава 5. План за оценяване

Резултатът от изучаването на тази тема е да се идентифицират начини за оценка на ефективността на процесите на участие.

Критична, но често липсваща или пренебрегвана част от планирането на процесите на участие е мониторингът. Най-добрата практика за участие е планирането на оценката да се „затвори кръга“ и да се генерира ценна обратна връзка и учене (извлечени уроци). Това включва връщане към участниците, за да установят как техните участия са били включени в процеса на вземане на решения.

Добра практика на участието на обществеността е да се разработи план за оценка на успеха на процеса на участие.

Когато планирате разработването на структура за оценка, в таблицата по-долу (Таблица 4) предлагаме мрежа с набор от въпроси, които трябва да бъдат разгледани за ефективна оценка.

Таблица 4. Решетка от въпроси за оценка на структурата

Цел на оценяването	За кого и какво...	Какви данни...	Ресурси..
Каква е целта на оценяването?	Ще се интересуват ли различни личности и организации от различни части или целия процес?	Каква информация ще бъде събрана и как ще протече този процес	Какви ресурси(например време, опит и финансиране) ще бъде необходимо за извършване на оценката

Целите „SMART“, описани в глава 3, могат също да бъдат използвани за разработване на рамка за оценка на процеса на участие чрез отговор на всяка буква от съкращението, както е показано на фигурата по-долу (фигура 2).

Фигура 2. Акроним SMART

Тема на глава 6. Инструменти за участие

Резултатите от обучението по тази последна тема обобщават идентифицирането на различни инструменти за участие, които могат да бъдат използвани за постигане на различни нива на участие и по този начин да предоставят насоки за избор на подходящи инструменти за участие в конкретни ситуации.

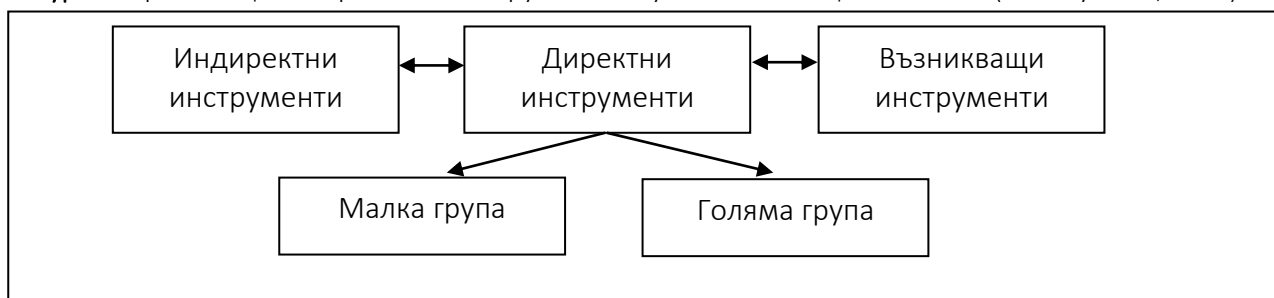
Изборът на подходящия инструмент (или инструментариум) за участие ще зависи от целта на участието.

Следователно изборът на инструменти варира в зависимост от:

- ✓ Управленски цели, цели и желани резултати;
- ✓ Профилът на общността и политико-социалния контекст;
- ✓ Размер на проекта, бюджет, график и разпределени ресурси;
- ✓ Умения и наличност на мениджърския екип.

Beckley et al., (2005, стр. 27) предлагат организираща структура, която да класифицира различни инструменти за участие на обществеността, както е показано на фигурата по-долу (фигура 3).

Фигура 3. Организационна рамка за инструменти за участие на обществеността (Beckley et al., 2005)

Те класифицират инструментите като косвени (не лично) или директни (лично) и след това ги разделят на полезни инструменти за малки или големи групи.

Индиректните инструменти включват листове за коментари, свободни редове, референдуми и анкети. Директните инструменти включват публични консултативни комитети, фокус групи, работни срещи, кръгли маси, открити домове и публични изслушвания.

От своя страна възникващите инструменти са предназначени за визуално предаване на информация или технически детайли и обикновено са електронни или интернет базирани.

Примери за това са картографиране в общността, софтуер за 3D визуализация и инструменти, базирани на телевизия (Beckley et al., 2005).

Разграничаването между инструментите за пряко и косвено участие на обществеността може да е свързано с континуума за публично участие (вижте примери в таблица 1 от настоящото ръководство, стр. 5).

По-съвместните методи на участие са склонни да се свързват с техниките лице в лице (директни инструменти).

Това общо разграничение обаче започва да се фрагментира с „възникващите“ компютърно базирани и „отдалечени“ инструменти за участие, като социални мрежи (например Facebook) и техники за диалог в мрежата.

Като цяло, набор от инструменти ще бъдат използвани на различни етапи от процеса на участие на обществеността, като се започне от обсега на заинтересованите страни, изгради се общо разбиране, дефинира споделена визия и цели, за оценка и вземане на решения.

При планирането на участие също е полезно да се оцени ефективността на различните инструменти въз основа на критерии и показатели за успешен процес на участие. В контекста на оценяване на публичен процес на участие, критериите могат да бъдат широко определени като ценности, присъщи на успешен процес на участие. Индикаторите измерват аспекти на критериите и се използват за оценка на успеха и пригодността на инструментите, използвани в процеса на участие за постигане на желаните резултати или правилни решения.

Таблицата, показана по-долу (Таблица 5), адаптирана от Beckley et al. (2005, стр. 21) класифицира критерии и индикатори за оценка на инструментите за участие в три основни елемента: ширина, дълбочина и резултати.

Таблица 5. Критерии за централна оценка и показатели за успешни инструменти за участие (адаптирани от Beckley et al. 2005)

ЦЕНТРАЛНИ ЕЛЕМЕНТИ	КРИТЕРИИ И ПОКАЗАТЕЛИ
Ширина	<p>Представителство - използва широк спектър от обществени ценности;</p> <p>Достъпност - бъдете достъпни за всички обществени интереси;</p> <p>Подновяване - Разреждане на нови участници във времето;</p> <p>Анонимност - Защита на самоличността на участниците, когато е необходимо.</p>

<p>Дълбочина</p>	<p>Изслушване и диалог - насърчаването на потока от информация в някои посоки;</p> <p>Гъвкавост - Бъдете гъвкави при достигане;</p> <p>Размисъл - предлага се за откровени и открити дискусии;</p> <p>Прозрачност и достоверност - насърчаването и постигането по ясно разбираан начин независими приноси от научни и други източници;</p> <p>Изграждане на взаимоотношенията - стимулиране на положителните лични и институционални отношения.</p>
<p>Резултати</p>	<p>Уместност - влияе върху процеса на вземане на решения;</p> <p>Ефективност - подобрява качеството на решенията;</p> <p>Взаимно учене - допринася за знанията на всички участници;</p> <p>Реципрочност - награда или стимул;</p> <p>Съотношение цена-полза - Продуктът или резултатът са икономични по отношение на вложените данни.</p>

Основният елемент „**Ширина**“ се отнася до степента, в която процесът адекватно включва широк спектър от **обществени ценности** в процеса на вземане на решения.

„**Дълбочина**“ на публичното участие измерва **качеството на участието** и се отнася до нивата на обмен между участниците в процес на участие.

Третият основен елемент, „**резултати**“, се отнася до целите на процеса на участие - до колко процесът отговаря на споделената визия или цели, идентифицирани от участниците.

Често агенциите спонсорират процес на участие и имат конкретни цели и очаквания за процеса. Този централен елемент измерва степента, в която процесът отговаря на тези цели и очаквания.

Beckley et al., 2005 г. имат референтно ръководство, което оценява различни инструменти за пряко и косвено участие на обществеността спрямо тези критерии и показатели.

Специфичните инструменти за участие на обществеността може да не са високи за всички критерии и показатели. Например, косвените методи, като анкети, предлагат малка възможност на участниците да научат повече за даден проблем. Но като цяло те са икономични, анонимни и по-представителни за широката публика. От друга страна, преките методи, като семинари и кръгли маси, предлагат големи възможности за обучение, за установяване на диалог между хората с **различни ценности** и за идентифициране на жизнеспособни решения.

Процесът на участие не трябва да се разглежда като единично събитие или приложение на един инструмент, а като дългосрочен процес, който интегрира серия от подходящи инструменти

Заклученице

Този наръчник предоставя преглед на знанията, инструментите и уменията за по-добро прилагане на процесите на участие.

Целта му е да отговори на нуждите на мениджърите, треньорите, персонала и лицата, вземащи решения в организации, които се занимават със спорт и млади хора и чиято работа изисква те да включват обществеността в решенията, които взимат. Това може да включва изследователи, консултанти или служители на университета, политици и широката общественост.

Използването на инструментите, въведени в този Наръчник, може да помогне на лицата, вземащи решения, да говорят за участието на обществеността и да контролират несъгласието, за да включат значими обществени ценности в процеса на планиране и вземане на решения. „Ефективно“ участие е техническо умение, което може да се преподава и следователно да се придобие.

Много от лицата, които взимат решения и мениджърите „участват“ всеки ден, но много от тях нямат възможност да разсъждават върху своята практика или да мислят за начини за това по-добре.

Настоящият наръчник е създаден да предостави тази възможност и да предостави полезни знания и инструменти, които могат да помогнат на тези, които вземат решения и мениджъри / треньори да ангажират младите общности и широката общественост да вземат добри човешки решения за по-голяма критична екологична осведоменост чрез спорта като привилегировано средство за процесът да се проведе.

Библиографски справки

- Arnstein, S. (1969). A ladder of citizen participation. *Journal of the American Institute of Planners*, 35, 216-224
- Auditor General of British Columbia (2008). Public participation: Principles and best practices for British Columbia. Report 11. Victoria, British Columbia. <http://www.bcauditor.com/pubs/2008>
- Beckley, T., Parkins, J., and Sheppard, S. (2005). Public participation in sustainable forest management: A reference guide. Edmonton, Alberta, Canada: Sustainable Forest Management Network.
- Burgess, L. (1990). A block association president's perspective on citizen participation. *American Journal of Community Psychology*, 18, 159–162.
- Crosby, B. (1992). Stakeholder analysis: A vital tool for strategic managers. Technical Notes, No.2. Washington, DC, USA: Implementing Policy Change Project for the US Agency for International Development.
- Dalton, J.H., Elias, M.J., Wandersman, A. (2001). *Community Psychology: Linking Individuals and Communities*. Wadsworth/Thomson Learning, New York.
- DSE – Department of Sustainability and Environment (2005a). An introduction to engagement, Book 1: Effective engagement. Government of Victoria, Australia. <http://www.dse.vic.gov.au/effective-engagement/resources/download-effective-engagement>
- DSE (2005b). The engagement planning workbook, Book 2: Effective engagement. Government of Victoria, Australia. <http://www.dse.vic.gov.au/effective-engagement/resources/download-effective-engagement>
- DSE (2005c). Effective engagement toolkit, Book 3. Government of Victoria, Australia. <http://www.dse.vic.gov.au/effective-engagement/resources/download-effective-engagement>
- Florin, P. R., & Wandersman, A. (1984). Cognitive social learning and participation in community development. *American Journal of Community Psychology*, 12(6), 689–708.
- IAP2 – International Association of Public Participation (2007a). Spectrum of participation. www.iap2.org/associations/4748/files/spectrum.pdf
- IAP2 (2007b). Core values. <http://www.iap2.org/associations/4748/files/CoreValues.pdf>
- IAP2 (2010). Code of ethics. <http://www.iap2.org/associations/4748/files/CodeofEthics.pdf>
- Krishnaswamy, A. (2009). *Strategies and Tools for Effective Public Participation*. FORREX Forum for Research and Extension in Natural Resources. Burnaby.
- Kieffer, C. H. (1984). Citizen empowerment: A developmental perspective. In J. Rappaport, C. Swift, & R. Hess (Eds.), *Studies in empowerment: Steps toward understanding and action* (pp. 9–36). New York: The Haworth Press

- Krishnaswamy, A. (2012). Strategies and tools for effective public participation in natural resource management. *Journal of Ecosystems and Management* 13(2):1–13. <http://jem.forrex.org/index.php/jem/article/viewFile/124/128>
- Means, K., Josayma, C., Nielsen, E., and Viriyasakultorn, V. (2002). *Community-based resource management conflict: A training package*. Volume 2. Bangkok, Thailand: FAO/RECOFTC
- McMillan, D. W. & Chavis, D. M. (1986). A Sense of Community: A Definition and Theory. *American Journal of Community Psychology*, 14, 6–23.
- McMillan, D. W., Florin, P., Stevenson, J., Kerman, B. y Mitchell, R. E. (1995). Empowerment praxis in community coalitions. *American Journal of Community Psychology*, 23, 699-727.
- Stevens, K., Morris, J. (2001). *Struggling Toward Sustainability: Considering Grassroots Development*. Nipissing University, North Bay, Ontario, Canada. Decision Academic Graphics. Ottawa, Canada.
- Ziegenfuss, J.T. Jr. (2000). *Building Citizen Participation: The Purposes, Tools & Impact of Involvement*. XIV Concurso de Ensayos del CLAD “Administración Pública y Ciudadanía”. Caracas.
- Zimmerman, M. A. (1995). Psychological empowerment: issues and illustrations. *American Journal of Community Psychology*, 23, 581-599.
- Zimmerman, M. A. (2000). Empowerment theory: psychological, organizational, and community level of analysis. En J. Rappaport y E. Seidman (Eds.), *Handbook of Community Psychology* (pp. 43-63). New York, NY: Kluwer Academic/Plenum Press.